

Sygn. akt: III U 1209/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 stycznia 2014 r. w O.

sprawy z odwołania J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 12 lipca 2013r. **znak** (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że uwzględnia J. K. do wysokości emerytury okres zatrudnienia od 06.07.1950r. do 31.08.1950r. w Przedsiębiorstwie (...) w W.;
- stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12.07.2013r. Oddział ZUS w P. odmówił J. K. uznania okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w W. od 6.07.1950r. do 31.08.1950r. wskazując, że wnioskodawca nie przedłożył odpowiedniej dokumentacji wskazującej na okoliczność jakim w wymiarze czasu był zatrudniony.

W odwołaniu od powyższej decyzji J. K. domagał się jej zmiany i uwzględnienia zatrudnienia w zakwestionowanym przez ZUS okresie od 6.07.1950r. do 31.08.1950r.

W odpowiedzi na odwołanie Oddział ZUS w P. wniósł o jego oddalenie. Podniósł, że przedstawione przez odwołującego się dokumenty nie stanowią wystarczającego dowodu potwierdzającego okoliczność pracy w Przedsiębiorstwie (...) w W. od 6.07.1950r. do 31.08.1950r.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 25.05.2000r. ZUS przyznał J. K. prawo do emerytury, począwszy od dnia 27.05.2000r. tj. od osiągnięcia wieku.

W dniu 21.06.2013r. odwołujący wystąpił z wnioskiem o przeliczenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem zaświadczenia z jego pierwszego miejsca pracy - Przedsiębiorstwa (...) w W.. Do wniosku dołączył zaświadczenie Przedsiębiorstwa (...). H. w W. z dnia 10.06.2013r. stwierdzającego, że odwołujący się pracował w Ekspozyturze w/w zakładu od dnia 6 lipca 1950r. do 30 sierpnia 1950r. w charakterze gońca i został zwolniony na własną prośbę.

Zaskarżoną decyzją z dnia 12.07.2013r. ZUS odmówił J. K. uznania powyższego okresu zatrudnienia.

W toku niniejszego postępowania Sąd pozyskał dokumentację osobową odwołującego się. Z powyższych akt wynika, że w dniu 5 lipca 1950r. J. K. złożył podanie wraz z ankietą o przyjęcie do pracy w Firmie C. H. w W. w charakterze gońca. Na podaniu tym jest adnotacja „bez zastrzeżeń” i pieczętka Rady Zakładowej przy firmie C. H. w W. Al. (...) z nieczytelnym podpisem oraz adnotacja J. B. datowana 5.07.1950 o treści „ Proszę zaangażować od dnia 6.07.1950r. i skierować do O.. R.”. Jest pismo z dnia 6.07.1950r. tzw. angażujące, kierowane do O.. K. J., w którym stwierdza się, że „angażuje się Obywatela na okres próbny w charakterze gońca z uposażeniem wg grupy I obowiązującej tabeli płac dla pracowników fizycznych”.

W aktach osobowych znajduje także się zaświadczenie z dn. 13.07.1950r. stwierdzające, że J. K. jest pracownikiem Ekspozytury od dnia 6.07.1950r. oraz zaświadczenia, że od 6.07.1950r. został zarejestrowany w Ubezpieczalni (...) Nr (...) - wydawane kolejno w dniach 25.07, 3.08, 14.08.1950r. Innym istotnym dokumentem jest podanie pisane własnoręcznie przez J. K. z prośbą o zwolnienie z dniem 31.08.1950r. z pracy z uwagi na praktykę w W. datowane 5.08.1950r. Na podaniu jest adnotacja pracownika o treści „proszę o opinię Radę Zakładową” oraz pieczęć Rady Zakładowej i oświadczenie „proszę zwolnić z dniem 31.08.1950r.” z nieczytelnym podpisem. W aktach też znajduje się zaświadczenie, że K. J. pracował w Ekspozyturze od dnia 6 lipca 1950r. do 31 sierpnia 1950r. w charakterze gońca i został zwolniony na własną prośbę datowane 31.08.1950r.

Na podstawie powyższych dokumentów oracz zeznań odwołującego się słuchanego w charakterze strony Sąd ustalił, że w okresie od dnia 6 lipca 1950r. do 31 sierpnia 1950r. J. K. w pełnym wymiarze czasu pracy był zatrudniony w Przedsiębiorstwa (...). H. w W.. Odwołujący jako pracownik młodociany (miał 15 lat) pracował od poniedziałku do piątku w godzinach od 8 do 16, a w soboty od 8 do 14 – woził dokumenty i paczki na dworce, lotnisko, stacje. Posiadał legitymację i bilet służbowy. Mieszkał w W. i dobra znajomość tego miasta ułatwiała mu pracę. Był uczniem, w/w pracę świadczył w okresie wakacji.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: dokumentację zawartą w aktach rentowych J. K. nr E- (...), akta osobowe (k.14) oraz dowód z przesłuchania odwołującego się w charakterze strony (k. 31 a.s., adnotacja 2:06).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

J. K. kwestionował decyzję Oddziału ZUS w P. z dnia 12.07.2013r., odmawiającą mu przeliczenia emerytury z uwzględnieniem jego zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...). H. w W..

Zgodnie z art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2004r. Nr 39, poz. 353 z późn. zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

1)z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,

2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty,

3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

W rozpoznawanej sprawie okoliczność zatrudnienia odwołującego się w Przedsiębiorstwie (...). H. w W. nie budzi wątpliwości. Sąd ocenił zeznania odwołującego się jako w pełni wiarygodne, gdyż znajdują one pełne potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, w szczególności w zaświadczeniach o zatrudnieniu i pisma – angażu.

Z obowiązujących wówczas aktów prawnych tj. ustawy z dnia 2 lipca 1924r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. z 1924r. Nr 65 poz.636) i ustawy z dnia 7 listopada 1931r. w sprawie zmian i uzupełnień niektórych postanowień ustawy z dnia 2 lipca 1924r. w przedmiocie pracy młodocianych kobiet (Dz. U. z 1931r. Nr 101, poz. 773) nie wynika zakaz pracy dla osób młodocianych poniżej 8 godzin dziennie.

Oznacza to, że odwołujący się spełnia przesłanki do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art. 111 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Dlatego też Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. **dokonał stosownej zmiany zaskarżonej decyzji.**

Stosownie do treści art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie nie zaistniały podstawy do obciążenia odpowiedzialnością organu rentowego za niezaliczenie odwołującemu się do stażu spornego okresu już na etapie postępowania przed ZUS. Dopiero bowiem postępowanie sądowe pozwoliło na ustalenie, że odwołujący był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...). H. w W..

Reasumując w/w rozważania należy uznać, iż organowi rentowemu nie można przypisać odpowiedzialności za opóźnienie w przeliczeniu świadczenia.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.